

dant tilfælde vil der normalt ikke være etableret et familieliv med en sådan relation til Danmark, at Danmark vil være forpligtet til at yde beskyttelse af dette familieliv og give opholdstilladelse med henblik på ægtefællesammenføring i Danmark.

Som eksempel på et tilfælde, hvor der nok kan være etableret et familieliv, men hvor det må antages, at Danmark ikke vil være forpligtet til at tillade familiesammenføring, kan endvidere nævnes den situation, at to asylansøgere fra hvert sit land indgår ægteskab under opholdet i Danmark. Får de pågældende afslag på asyl, vil der, uanset om de pågældende ikke måtte kunne opnå tilladelse til at leve sammen i et af deres respektive hjemlande, således ikke foreligge en almindelig pligt for Danmark til at give opholdstilladelse med henblik på fortsat udøvelse af familieliv i Danmark.

Ved afgørelsen af, om det må anerkendes, at et ægtepar kan antages at have en ret til ægtefællesammenføring i Danmark, vil følgende kriterier være relevante:

- Samliv på fælles bopæl i Danmark.
- Samliv på fælles bopæl i hjemlandet eller i et tredjeland inden den herboende flygtnings indrejse i Danmark.
- Kontakt mellem ægtefællerne inden den herboendes flugt fra hjemlandet, når samlivet har været udelukket på grund af de omstændigheder, der har ført til den herboende flygtnings flugt fra hjemlandet.
- Børn i ægteskabet, herunder om de har opholdstilladelse i Danmark.
- Ansøgerens lovlige ophold på visum eller med opholdstilladelse her i landet.

Det skal understreges, at disse kriterier indgår i en samlet vurdering af, om der i relation til ophold i Danmark er et krav på beskyttelse af et familieliv mellem ægtefællerne og deres eventuelle børn. Det kan således f.eks. ikke påregnes, at samliv på fælles bopæl af en vis varighed altid vil medføre et krav på opholdstilladelse. Det kan heller ikke i sig selv medføre krav på opholdstilladelse for en ansøgende ægtefælle, at ægtefællerne har fællesbørn.

Det skal videre understreges, at det vil være en betingelse for, at der kan antages at foreligge et krav på opholdstilladelse her i landet, at den herboende flygtning på tidspunktet for sagens behandling (fortsat) må anses for afskåret fra at tage ophold i sit hjemland. Der vil derfor i tilfælde, hvor det måtte vise sig relevant, skulle ske en vurdering heraf ved høring af Udlændingestyrelsens asyldeling.

Endelig skal det understreges, at det i alle sager skal overvejes, om hensynet til overholdelsen af internati-

onale forpligtelser, der beskytter familielivet, i den konkrete sag skal føre til, at der meddeles opholdstilladelse til ansøgeren, uanset at en eller flere af udlændingelovens betingelser ikke er opfyldt.

Den her beskrevne retsopfattelse fremgår af regeringens notat af 22. september 2004 om Europarådets menneskerettighedskommissær Alvaro Gil-Robles' rapport af 8. juli 2004. Notatet er sendt til Folketingets udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik den 22. september 2004 (alm. del – bilag 446).

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 10.

Til nr. 4

Efter den forslåede tilføjelse til udlændingelovens § 9 b, stk. 2, 2. pkt., kan Integrationsministeriet i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse uden ansøgerens samtykke indhente helbredsoplysninger fra indkvarteringsoperatørerne – Dansk Røde Kors, Beredskabsstyrelsen og de kommuner, der driver indkvarteringscentre – og Udlændingestyrelsen.

Det følger af persondatalovens § 7, stk. 2, nr. 4, at personfølsomme oplysninger, bl.a. helbredsoplysninger, kan indhentes uden samtykke, hvis dette er nødvendigt for, at et retskrav kan fastlægges. Persondataloven er således ikke til hinder for, at der indhentes helbredsoplysninger i en sag om opholdstilladelse på grundlag af helbredsforhold.

Det følger af forvaltningslovens § 29, at helbredsoplysninger – uden for de tilfælde, hvor ansøgeren har givet samtykke, og hvor det heller ikke følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysninger kan indhentes – i ansøgningssager kan indhentes fra andre dele af forvaltningen eller fra en anden forvaltningsmyndighed, når særlige hensyn til ansøgeren eller tredjemand klart overstiger ansøgerens interesse i, at oplysningerne ikke indhentes.

Om særlige hensyn til ansøgeren eller tredjemand klart overstiger ansøgerens interesse i, at oplysningerne ikke indhentes, beror på en konkret vurdering i hver enkelt sag.

Indkvarteringsoperatørerne er hovedsagelig private organisationer eller selskaber, der udfører opgaver for det offentlige. Det antages, at i sager, hvor der er behov for at indhente oplysninger om en ansøgers rent private forhold fra andre end forvaltningsmyndigheder, vil de hensyn, der ligger bag bestemmelsen i § 29, normalt føre til, at de samme principper bør lægges til grund. Indhentelse af oplysninger fra indkvarteringsoperatører skal således ligeledes vurderes efter forvaltningslovens § 29.